

عنوان مقاله:

باهمفروشی در قرارداد فرانسیز از منظر حقوق رقابت: مطالعه تطبیقی در حقوق ایران و ایالاتمتحده

محل انتشار:

دوفصلنامه دانشنامه حقوق اقتصادی، دوره 23، شماره 9 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مصطفی السان - استادیار و عضو هیات علمی دانشکده حقوق دانشگاه شهیدبهشتی

خلود دریس - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه قم و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بهبهان

لیلا نجفی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، واحد الکترونیکی دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

اصل حاکم در انعقاد هر قراردادی، اصل آزادی اراده است. گاهی میان طرفین، قراردادی منعقد می شود که به موجب آن یکی از طرفین یا هر دو محدودیت هایی را می پذیرند. فرانسیز نیز از جمله قراردادهای مفصل و پیچیده است که صرف نظر از موضوع اصلی آن، امکان درج محدودیت های متعددی ضمن این قرارداد وجود دارد. در این مقاله برآنیم که پس از تعریف و شناخت یکی از اصلی ترین و مرسوم ترین محدودیت های مندرج در این قرارداد، به بررسی مغایرت یا عدم مغایرت آنها با حقوق رقابت بر اساس مقررات رقابتی ایالات متحده آمریکا و ایران بپردازیم. ایالات متحده آمریکا به عنوان نماینده کامن لا و باسابقه ترین کشور در زمینه تصویب قوانین رقابتی می تواند زمینه مناسبی برای تدوین قوانین کارا و موثر ضمن ملاحظه ویژگی های خاص سیستم حقوقی ایران فراهم آورد. در روبه قضایی، گاهی اقداماتی همچون باهم فروشی و تعیین قیمت چند کالا با همدیگر موجب انحصار در بازار و سوءاستفاده محسوب گردیده است. درعین حال، علمای اقتصاد با چنین تفسیری مخالف بوده و معتقدند باید میان حالت های مختلف قایل به تفکیک شد و نمی توان قاعده ای مطلق در این خصوص وضع و اجرایی کرد. این مقاله پس از تبیین مفهوم باهم فروشی و جایگاه آن در قرارداد فرانسیز، به بررسی و تحلیل آن در حقوق ایران و ایالات متحده از منظر حقوق رقابت می پردازد.

کلمات کلیدی:

قرارداد فرانسیز، حقوق رقابت، محدودیتهای عمودی، باهمفروشی، حقوق ایالات متحده آمریکا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/629276>

